

ПИСМО ОТ ДРЕЗДЕН

пжтни бележки., 1 юний 1922 г.

Бжлгарин, който живее по-проджлжително време в странство в некой голем град, какжвто е Виена, почва да боледува: било от стомах, било от нерви, било просто от носталгия. Той почва да линее както едно цвете пренесено на друга почва и климат и да тжгува за майка Бжлгария. Често той си мечтае за родния край, за неговия простор и тишина, за неговите поля и гори, за бжлгарското слжнце и земя. Понекога пжк той си представлява бжлгарски пиперки пжлнени, гювеч, кебабчета с пелин и пр. в весела компания от стари приятели. Нищж вече не му харесва в големия и културен град. Всичко в него му се вижда фалшиво и изопачено. Погледа му е обжрнат все на юг, кжм майка Бжлгария!

От Виена да дойдеш в Дрезден, значи да се приближиш кжм бжлгарската действителност, по отношение поне на тишината и чистия вжздух. Нема вече онзи непрекжснат вой от тресжк и шум, онзи нечист вжздух примесен от чернила на фабр. кумини и железници, които се лепи като клей по дрехите и дробовете ви, нема оная остра жил. криза, свойствена на големите градове. Обратно: една благодатна тишина и споксйствие, чист вжздух и изобилно слжнце, които привличат човека, ободряват го и го сжживяват.

Наистина и Дрезден не е малжк град: заедно с предградията си той брой 600 хил. души, но той е преди всичко курортен град, удобен за живене. По всичко личи, че общ. му управници сегашни и минали са имали благородната амбиция да го направят образцов град в всеко отношение. И наистина, по своята чистота и благоустройство, главния град на Саксонското кралство джржи рекорд над всички европ. градове. По улиците, по трамвайте, по кафенетата и навред царува чистота, ненадмината от никой друг град; улиците му сж послани сжс асвалд, гладки като огледало, а тротуарите му са постлани сжс широки камени плочи.